

Recesmandaat: RM01
Artikel 2 lid 3 Mandaatbesluit 2021

Status
Openbaar

Datum vergadering Gedeputeerde Staten
11 juli 2022

Onderwerp

Beslissing op bezwaar van Koole Tankstorage Minerals B.V. (hierna: Koole) van 17 december 2021 tegen het besluit van 9 november 2021 tot het opleggen van een zestal lasten onder dwangsom om naleving van de omgevingsvergunning en het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (hierna: Brzo) af te dwingen.

Advies

1. Conform het advies van de bezwarencommissie inzake de bezwaren van Koole van 17 december 2021 tegen het besluit van 9 november 2021 tot het opleggen van een zestal lasten onder dwangsom, het bestreden besluit te herroepen voor wat betreft de lasten 1, 2 en 3 en in stand te houden last 4.
2. In afwijking van het advies van de bezwarencommissie de lasten 5 en 6 in stand te laten.
3. Vast te stellen de brief met de beslissing op bezwaar aan Koole.
4. Conform het advies van de bezwarencommissie het verzoek van Koole om vergoeding van de proceskosten, toe te wijzen.
5. Te bepalen het advies van de bezwarencommissie en de brief met de beslissing op bezwaar volgens de uitzonderingsgrond van artikel 3.1 in samenhang met artikel 5.1 van de Wet open overheid niet openbaar te maken.
6. Vast te stellen de publiekssamenvatting over de beslissing op bezwaar aan Koole.

Besluit GS

Vastgesteld conform advies

Bijlagen

1. Advies van de bezwarencommissie van 12 mei 2022
2. Verslag van de hoorzitting van 24 februari 2022
3. Beslissing op bezwaar van Koole Tankstorage Minerals BV.docx

1 Toelichting voor het College

1.1. Inleiding

Koole Tankstorage Minerals B.V. (hierna: Koole) heeft op het adres Petroleumweg 56 te Vondelingenplaat Rotterdam een inrichting in werking voor de op- en overslag van minerale oliën en aanverwante producten.

De DCMR Milieudienst Rijnmond (hierna: DCMR) is op 2 juni 2021 om 21:08 uur geïnformeerd over een incident door middel van een bedrijfsmelding. Het incident betrof een temperatuurstijging van diverse opslagtanks op de terminal van Koole. De temperatuur van opslagtank 352 in tankput 7 was in het bijzonder aanzienlijk hoog opgelopen.

Naar aanleiding van dit incident zijn bij besluit van 9 november 2021 aan Koole een zestal lasten onder dwangsom opgelegd. Tegen dit besluit is door Koole bezwaar gemaakt.

1.2 Handhavingstraject

Incidentomschrijving

Op 31 mei 2021 omstreeks 11:00 uur is een lichte temperatuurstijging van een tank op de terminal van Koole geconstateerd, waarna vanaf 1 juni 2021 de temperatuurstijging versneld is geweest. Naar aanleiding van deze temperatuurstijging is pas op 2 juni 2021 intern alarm geslagen bij Koole. Uiteindelijk is er een plan van aanpak opgesteld om de temperatuur van de tank te verlagen.

De DCMR is op 2 juni 2021 om 21:08 uur geïnformeerd over het incident door middel van een bedrijfsmelding. Naar aanleiding van de bedrijfsmelding is op 3 juni 2021 milieupiket ter plaatse gegaan om onderzoek te doen. Verder hebben toezichthouders van de DCMR op 17 juni 2021 een controle uitgevoerd binnen de inrichting van Koole. Naar aanleiding van het incident heeft Koole een incidentenrapport opgesteld, dat op 5 juli 2021 per e-mail naar de DCMR is gestuurd.

Overtredingen

De toezichthouders hebben op basis van hun controles en het toegezonden incidentenrapport meerdere overtredingen geconstateerd. Er is geconstateerd dat brandonderhoudende stoffen niet werden opgeslagen in een tank voorzien van een stationaire koeling. Verder is geconstateerd dat Koole ten onrechte naar aanleiding van het incident niet direct een CIN-melding had gedaan. Er wordt daarnaast door Koole onvoldoende geborgd dat operators bij langdurige temperatuurstijgingen in de tank ingrijpen. Ook is geconstateerd dat door Koole ten onrechte geen werkinstructie of procedure is opgesteld, waarin wordt aangegeven hoe de operator dient te handelen op het moment dat een temperatuurstijging plaatsvindt in een tank.

Tijdens de controle is vastgesteld dat de tijdens het voorval ingestelde alarmwaarde van de betreffende tank onbekend was. Tevens was onbekend of de alarmwaarde na het incident wel juist ingesteld was. Dit dient beoordeeld en geborgd te worden conform de *Management of Change* (hierna: MOC) procedure. Tot slot is vastgesteld dat Koole voor de hand liggende correctieve acties, die direct na de onverwijld uit te voeren bereddering genomen hadden kunnen worden, niet heeft uitgevoerd.

Vanwege deze overtredingen is aan Koole een zestal lasten onder dwangsom opgelegd. De inhoud van de lasten luidt als volgt:

In de eerste last is opgenomen dat klasse 3 producten welke brandonderhoudend zijn moeten worden opgeslagen in tanks die conform voorschrift 12.2.2 van de vergunning minimaal zijn voorzien van een stationaire koeling (begunstigingstermijn: één dag).

In de tweede last is voorgeschreven dat van ieder ongewoon voorval met mogelijke gevolgen buiten de inrichting een CIN-melding dient te worden gedaan (begunstigingstermijn: één dag).

In het verweerschrift van 14 februari 2022 is vermeld dat vergunningvoorschrift 1.5.1 de regeling in titel 17.1 van de Wet milieubeheer ontoelaatbaar doorkruist en daarom vergunningvoorschrift 1.5.1 te wijzigen naar artikel 17.2 van de Wet milieubeheer. Er is voorgesteld om de last te wijzigen naar: "U dient van een ongewoon voorval als bedoeld in artikel 17.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer zo spoedig mogelijk melding te doen bij de DCMR (artikel 17.2 Wet milieubeheer)."

In de derde last is voorgeschreven dat een doelmatige instrumentele borging geïmplementeerd dient te worden en registratie en alarmeringen in de controlekamer tijdig dienen te worden opgevolgd, zodat de temperatuur van de opslagtank niet hoger komt te liggen dan 15 °C onder het vlampunt van de opgeslagen stof (begunstigingstermijn: een maand).

In de vierde last is voorgeschreven dat een procedure opgesteld dient te worden, waarin wordt beschreven hoe gehandeld dient te worden op het moment dat een temperatuurstijging plaatsvindt in de tanks (begunstigingstermijn: een maand). In het verweerschrift van 14 februari 2022 is voorgesteld om de last te wijzigen naar: "U dient een procedure op te stellen en deze procedure na te leven, waarin wordt beschreven hoe gehandeld dient te worden op het moment dat een temperatuurstijging plaatsvindt in de tanks".

In de vijfde last is voorgeschreven dat significante verhogingen van alarmwaarden bij temperatuurstijgingen in tanks beoordeeld en geborgd dienen te worden conform de MOC-procedure (begunstigingstermijn: één dag).

In last 6 is voorgeschreven dat correctieve acties die direct na de onoverwijd uit te voeren bereddering getroffen kunnen worden, direct uitgevoerd dienen te worden (begunstigingstermijn: één dag).

Aan last 1 is een dwangsombedrag van € 50.000,- gekoppeld met een maximum van € 150.000,-. Aan last 2 tot en met 6 is een dwangsombedrag van € 10.000,- gekoppeld met een maximum van € 30.000,-.

Koole heeft tegen alle zes de lasten bezwaar gemaakt. Er is tot zover geen voorlopige voorziening aangevraagd bij de rechtbank Den Haag. Er heeft (nog) geen verbeuring van de last onder dwangsom plaatsgevonden.

1.3 Bezwaren

Het bezwaarschrift van Koole ziet op alle zes de opgelegde lasten. Hieronder volgt een korte omschrijving van de bezwaren per last.

Koole voert ten aanzien van de eerste last aan dat Bureau Veritas in opdracht van Koole op 26 augustus 2021 een rapport heeft uitgebracht. Uit het rapport volgt dat het vlampunt van het mengsel in tank 352 92 °C is. Het mengsel is getest tot 15 °C boven het vlampunt. Aan de hand van NEN-EN-ISO9038 heeft het mengsel een temperatuur van 107 °C doorstaan (*Sustained burning at 107 °C*). Koole stelt daarom dat zij geen brandonderhoudende producten heeft opgeslagen. Van overtreding van de vergunningvoorschriften is geen sprake.

Koole voert ten aanzien van de tweede last aan dat zij niet was gehouden tot het doen van een CIN-melding, nu bij het oplopen van de temperatuur in tank 352 geen sprake was van een (mogelijk) gevaarlijke situatie, grotere overlast of grotere milieugevolgen buiten de inrichting. Het vlampunt van het opgeslagen product was namelijk bereikt en het product was niet brandonderhoudend. In een brief van 8 april 2022 heeft Koole zich tevens op het standpunt gesteld dat er geen wijziging van de last mag plaatsvinden.

Koole voert ten aanzien van de derde last aan dat instrumentele borging niet van Koole kan worden geëist, nu artikel 7, zesde lid, van het Brzo, in samenhang bezien met Bijlage III, onder b, sub iii, van Richtlijn 2012/18/EU geen verplichting bevat een instrumentele borging te implementeren. Bovendien wordt ten onrechte een middelvoorschrift gegeven, aangezien het gewenste veiligheidsniveau ook met andere middelen kan worden bereikt. Daarnaast heeft Koole na het incident haar werkinstructies al aangescherpt.

Koole voert ten aanzien van de vierde last aan dat zij de werkinstructie bij temperatuurstijging reeds heeft opgesteld. Hierbij wordt verwezen naar werkinstructie KTM-081-OPS-WI Instructie ENRAF controle). Deze werkinstructie bevat een procedure waarin is aangegeven hoe de operator dient te handelen op het moment dat temperatuurstijging plaatsvindt in de tanks. Deze procedure is bovendien ruim voorafgaand aan het besteden besluit herijkt.

Koole voert ten aanzien van de vijfde last aan dat de alarmwaarden niet zijn verhoogd, zodat niet valt in te zien waarom de MOC-procedure gevolgd zou moeten worden. De alarmwaarde was ingesteld op 90 °C en deze was niet aangepast.

Koole voert ten aanzien van de zesde last aan dat deze onduidelijk is. Op basis van deze last kan niet opgemaakt worden wat concreet van haar wordt verlangd en binnen welke tijdsduur welke acties moeten worden ondernomen.

Ook is Koole het niet eens met de begunstigingstermijn van last 1, 3 en 5 en de openbaarmaking van het besluit.

1.4 Advies bezwarencommissie

Op 24 februari 2022 heeft een hoorzitting plaatsgevonden van de bezwarencommissie. Op 12 mei 2022 heeft de bezwarencommissie advies uitgebracht. Het advies luidt het

bestreden besluit te herroepen voor zover het betreft de lasten 1, 2, 3, 5 en 6.

Nu het bestreden besluit naar het oordeel van de bezwarencommissie grotendeels niet in stand kan blijven, kan het naar het oordeel van de bezwarencommissie niet als zodanig openbaar worden gemaakt.

De bezwarencommissie komt tot het advies op grond van het volgende:

Last 1:

Ten aanzien van last 1 overweegt de bezwarencommissie dat uit het rapport van Bureau Veritas blijkt dat het mengsel in tank 352 niet brandonderhoudend was volgens de definitie van dit begrip in bijlage A van PGS 29. Dit brengt mee dat het opslaan van dit mengsel in tank 352 zonder dat deze tank was uitgerust met een stationaire blusvoorziening niet in strijd was met voorschrift 12.2.2 en dat evenmin sprake was van strijd met voorschrift 12.2.7.

Gelet op vorenstaande komt de bezwarencommissie tot de conclusie dat Koole de voorschriften 12.2.2 en 12.2.7 niet heeft overtreden, zodat last 1 geen stand kan houden.

De commissie wordt hierin gevolgd nu uit nadere bestudering van de voorschriften en de door Koole in bezwaar overgelegde stukken blijkt dat niet kan worden vastgesteld dat het mengsel opgeslagen in tank 352 brandonderhoudend was volgens de definitie van dit begrip in bijlage A van PGS 29.

Last 2:

Ten aanzien van de wijziging van de last overweegt de bezwarencommissie dat een overtreding van artikel 17.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer niet een geheel andere overtreding is dan een overtreding van voorschrift 1.5.1 van de revisievergunning. De last kan daarom gewijzigd worden volgens de bezwarencommissie.

De bezwarencommissie overweegt voorts dat de last om van ieder ongewoon voorval als bedoeld in artikel 17.1 van de Wet milieubeheer zo spoedig mogelijk melding te doen, een last is ter voorkoming van herhaling dat een ongewoon voorval opnieuw niet zo spoedig mogelijk wordt gemeld. Om tot de conclusie te komen dat de last strekt ter voorkoming van herhaling, is vereist dat de omstandigheden ten tijde van het opleggen van de last op één lijn kunnen worden gesteld met de omstandigheden ten tijde van de eerdere overtreding, aldus de bezwarencommissie. De bezwarencommissie overweegt dat niet is gebleken dat Koole voorafgaand aan het opleggen van de last al eerder een ongewoon voorval niet tijdig heeft gemeld. Volgens de bezwarencommissie kan daarom niet gezegd worden dat er omstandigheden zijn die een beeld geven van continuïteit van de overtreding. De bezwarencommissie ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat gevaar voor herhaling van het niet tijdig melden van een ongewoon voorval voor de hand ligt. Het voorval van 26 maart 2022 kan daarbij niet worden meegenomen omdat dit voorval dateert van na het opleggen van de last.

Daar gevaar voor herhaling van de overtreding niet voor de hand ligt, concludeert de bezwarencommissie dat last 2 niet in stand kan blijven.

De conclusie dat last 2 niet in stand kan blijven, wordt gevolgd aangezien hiervoor, bij de

bespreking van last 1, reeds is vastgesteld dat achteraf is gebleken dat geen sprake was van een opgeslagen brandonderhoudend product. Op basis daarvan dient te worden geconcludeerd dat een CIN-melding niet nodig was omdat niet kan worden vastgesteld dat sprake was van een situatie die mogelijk tot een gevaarlijke situatie buiten de inrichting, grotere overlast buiten de inrichting of grotere milieugevolgen buiten de inrichting kon veroorzaken.

Belangrijk is ook te melden dat het rapport van Bureau Veritas pas bij de indiening van het bezwaar is overgelegd. Uit de onderzoeksresultaten van Bureau Veritas is bij de heroverweging de conclusie getrokken dat de lasten 1 en 2 niet handhaafbaar zullen zijn.

Last 3:

De bezwarencommissie merkt wat betreft het eerste deel van de last, die ziet op het implementeren van een doelmatige instrumentele borging, op dat artikel 7, zesde lid van het Brzo, in samenhang gezien met Bijlage III, onderdeel b, sub iii van de Richtlijn 2012/18/EU geen verplichting tot bedoelde instrumentele borging kan worden gelezen. Er is ten onrechte een middelenvoorschrift gegeven volgens de bezwarencommissie. Tevens is de last volgens de bezwarencommissie niet duidelijk en concreet genoeg.

De bezwarencommissie merkt in dit verband voorts op dat zij niet inziet waarom de temperatuur van de opslagtank niet hoger zou mogen liggen dan 15 °C onder het vlampunt als het opgeslagen product niet brandonderhoudend is. Wat betreft het tweede deel van de last, dat ziet op de registratie en alarmering in de controlekamer tijdig opvolgen, overweegt de bezwarencommissie dat dit deel ziet op het voorkomen van herhaling. De bezwarencommissie ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat gevaar voor herhaling dat registratie en alarmering niet tijdig worden opgevolgd voor de hand ligt.

De bezwarencommissie concludeert dat beide onderdelen van last 3 niet in stand kunnen blijven. De bezwarencommissie adviseert de last te herroepen.

Naar aanleiding van het advies van de bezwarencommissie heeft nogmaals een inspectie plaatsgevonden bij Koole en zijn werkinstructies opgevraagd en ingezien om te onderzoeken of sprake is van implementatie van een doelmatige instrumentele borging en dat registraties en alarmeringen in de controlekamer tijdig worden opgevolgd. De toezichthouders hebben geconstateerd dat daarvan inmiddels sprake is. Om die reden wordt het advies van de bezwaren commissie opgevolgd.

Last 4:

De bezwarencommissie overweegt ten aanzien van last 4 dat niet is gebleken dat Koole ten tijde van het bestreden besluit over een (aangescherpte) procedure beschikte waarin wordt beschreven hoe gehandeld dient te worden op het moment dat een temperatuurstijging plaatsvindt in de tanks.

Voor wat betreft de voorgestane uitbreiding van de last over het naleven van de procedure zou de last moeten worden aangemerkt als van preventieve aard. Een dergelijke last onder dwangsom kan slechts worden opgelegd als zich een gevaar voordoet van een overtreding van een concreet bij of krachtens de wet gesteld voorschrift die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal plaatsvinden.

Naar het oordeel van de bezwarencommissie is die situatie hier niet aan de orde. Tevens ligt geen gevaar voor herhaling van de overtreding voor de hand, aldus de bezwarencommissie.

De bezwarencommissie concludeert dat last 4 in het bestreden besluit ongewijzigd in stand dient te blijven.

Deze conclusie ten aanzien van de voorgestelde wijziging van de last wordt gevolgd aangezien het voorval van 26 maart 2022 bij nader inzien buiten beschouwing dient te blijven.

Voorts is de werkinstructie KTM-080-OPS-WI (ENRAF check, publicatiedatum 9 mei 2022) waar Koole naar verwijst, naar aanleiding van het advies van de bezwarencommissie, door de toezichthouders ingezien en beoordeeld. De werkinstructie beschrijft op welke wijze de ENRAF-check uitgevoerd moet worden om zorg te dragen dat deze accurate metingen verricht op de tanks. Uit de instructie valt niet af te leiden of deze is aangescherpt of herijkt. Daarnaast wordt onder het kopje 'Beheer van afwijkingen' slechts zeer summier ingegaan op hoe de operator dient te handelen bij afwijkingen.

Het advies wordt daarom ook verder opgevolgd en de last blijft in stand.

Last 5:

De bezwarencommissie overweegt dat op grond van artikel 7, zesde lid, van het Brzo, in samenhang gezien met bijlage III, onderdeel b, sub iv, de wijze waarop wordt gehandeld bij wijzigingen onderdeel moet zijn van het veiligheidsbeheersysteem van Koole. Volgens de bezwarencommissie zien deze voorschriften niet op het niet reageren op alarmen. Er is niet voldoende naar voren gebracht dat het veiligheidsbeheersysteem op dit punt tekort schiet. Daarnaast stelt de bezwarencommissie dat de last niet aansluit op de gestelde overtreding en dat last 4 reeds ziet op een procedure waarin wordt beschreven hoe gehandeld dient te worden op het moment dat een temperatuurwijziging plaatsvindt in de tanks. Dat tijdens het voorval onbekend was wat de ingestelde alarmwaarde was van tank 352 en dat tevens onbekend was of de alarmwaarde na het incident juist was ingesteld, doet aan voorgaande niet af, aldus de bezwarencommissie. Daar komt volgens de bezwarencommissie bij dat in het incidentenrapport staat dat op tank 352 vier alarmen zijn ingesteld; twee gericht op een hoge temperatuur en twee gericht op een lage temperatuur.

De bezwarencommissie adviseert last 5 te herroepen. Het advies wordt niet gevolgd. De last wordt in stand gelaten vanwege de volgende overwegingen.

Naar aanleiding van het advies heeft nogmaals een inspectie plaatsgevonden bij Koole en zijn werkinstructies opgevraagd en ingezien om te onderzoeken of Koole een MOC-procedure volgt en heeft gevolgd voorafgaand aan het incident bij het instellen of wijzigen van alarmwaarden. Het doel van een MOC-procedure is hier het inventariseren welke risico's en gevaren kunnen ontstaan bij het instellen en wijzigen van alarmwaarden. Dit is onderdeel van het veiligheidsbeheersysteem. De verplichting daartoe volgt daarom uit artikel 7, zesde lid van het Brzo, in samenhang gezien met bijlage III, onderdeel b, sub iv, van Richtlijn 2012/18/EU.

Uit de werkinstructies en gesprekken met verschillende medewerkers van Koole blijkt niet dat een MOC procedure werd of wordt gevolgd bij het instellen en wijzigen van alarmwaarden. Geconstateerd is dat de paneloperator, onder andere op basis van het vlampunt in de door Customer Care Center aangeleverde certificaten van de producten, per opslagtank de gewenste alarmwaarden vaststelt. Alarmwaarden worden per opslagtank aangepast, wanneer een geheel ander product wordt opgeslagen en wanneer met een product dat een lager vlampunt bezit wordt gehomogeniseerd. De Shift Leader is verantwoordelijk voor het wijzigen van de alarmwaarden. Gebleken is dat zo nu en dan een controle plaatsvindt tussen de juiste maximale alarmwaarden en de werkelijke alarmwaarden, echter zonder dat deze controle of uitkomsten geregistreerd worden. Er is geen procedurele of instrumentele borging bekend die voorkomt dat de alarmwaarden op een hogere waarde worden ingesteld. Bij aanpassing van de alarmwaarden in het systeem wordt geen MOC procedure gevolgd en een registratie van het door de paneloperator opgezochte laagste vlampunt en de gewenste alarmwaarden, waar de controle van de Shift Leader op gebaseerd zou moeten zijn, is niet aanwezig. Hierdoor ontbreekt de risicobeoordeling, die de kern van een MOC procedure vormt. Weliswaar wordt de MOC-procedure benoemd in een van de werkinstructies, echter ontbreekt de uitwerking daarvan. Gelet op voorgaande is het zeer onaannemelijk dat de MOC-procedure is gevolgd bij het instellen van de alarmwaarden voor tank 352, immers is niet gebleken dat binnen de inrichting van Koole een MOC-procedure wordt toegepast. Het veiligheidsbeheerssysteem schiet op dit punt tekort.

Koole dient conform de geldende wet- en regelgeving reeds een MOC procedure opgesteld en geïmplementeerd te hebben. De last is opgelegd ter voorkoming van herhaling. Om die reden is een begunstigingstermijn van één dag voldoende.

Last 6:

Wat betreft last 6 is de bezwarencommissie van oordeel dat uit de last niet blijkt wat verstaan wordt onder het nemen van correctieve acties. De bezwarencommissie stelt dat een last duidelijk en concreet geformuleerd moet worden, zodat degene tot wie de last is gericht niet in het duister hoeft te tasten over wat gedaan of nagelaten moet worden om de overtreding te beëindigen. De last voldoet hier volgens de bezwarencommissie niet aan.

De bezwarencommissie adviseert last 6 te herroepen. Het advies wordt niet gevolgd. De last wordt in stand gelaten vanwege de volgende overwegingen.

Het artikel waar de last op is gebaseerd is bewust algemeen geformuleerd door de wetgever. Artikel 5.1 van het Brzo heeft het doel om zware ongevallen als gevolg van het werken met gevaarlijke stoffen binnen de inrichting te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken. Dit artikel bevat een algemene zorgplicht voor de exploitant, omdat de exploitant zelf het beste kan beoordelen welke maatregelen nodig zijn om de veiligheid van zijn bedrijfsactiviteiten te waarborgen. De exploitant is daarom verantwoordelijk voor zijn preventiebeleid en het treffen van alle noodzakelijke maatregelen om de veiligheid te borgen. De exploitant onderzoekt de risico's van zijn bedrijfsactiviteiten en treft de maatregelen die nodig zijn om de risico's op zware ongevallen en de mogelijke gevolgen van eventuele ongevallen voor de menselijke gezondheid en het milieu te beperken. De maatregelen maken deel uit van het

preventiebeleid van de inrichting. De exploitant is daarom verplicht om de door hem getroffen maatregelen in het preventiebeleid en indien van toepassing in het veiligheidsrapport op te nemen en de goede uitvoering daarvan via het veiligheidsbeheerssysteem te borgen. Dit is een vergaande verplichting, omdat er geen beperking is opgenomen met betrekking tot de aard van en de mate waarin maatregelen moeten worden getroffen. Van een Brzo-bedrijf mag enige mate van verantwoordelijkheid verwacht worden. Op basis van de bedrijfsprocessen dient Koole zelf correctieve maatregelen vast te stellen.

Naast bovengenoemde is het op voorhand onmogelijk voor het bevoegd gezag te anticiperen op in de toekomst mogelijke incidenten en daar specifieke maatregelen voor te formuleren. In dit kader wordt ook nog verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1218, waarin is overwogen dat de overtreder keuze gelaten dient te worden ten aanzien van de middelen die hij wenst toe te oppassen om aan de overtreding een einde te maken. Met deze last is balans gezocht tussen voldoende duidelijkheid omtrent wat er moet gebeuren en het laten van keuzevrijheid aan de overtreder.

Financieel en fiscaal kader

Totaalbedrag excl. BTW : € 0,00

Programma : Ambitie 7 – Gezond en Veilig

Financiële risico's : Geen financiële risico's. Indien het bedrijf in beroep gaat tegen deze beslissing op bezwaar, komen de eventuele kosten van deze procedure ten laste van de DCMR.

Het betreft een last onder dwangsom. Aan last 1 is een dwangsombedrag van € 50.000,00 gekoppeld met een maximum van € 150.000,00. Aan last 2 tot en met 6 is een dwangsombedrag van € 10.000,00 gekoppeld met een maximum van € 30.000,00.

Juridisch kader

In het bijgevoegde advies van de bezwarencommissie staan gegevens waardoor belanghebbenden, op grond van artikel 3.1, derde lid, van de Wet open overheid, mogelijk gegronde bezwaren hebben tegen de actieve openbaarheid van het document. Om die reden worden alleen het GS-voorstel en een publiekssamenvatting gepubliceerd. De besluitvorming is hiermee transparant, zonder dat mogelijk belangen van derden worden geschaad. Voor wat betreft de lasten 5 en 6 is het aannemelijk dat daartegen beroep wordt ingesteld door Koole.

Tegen de beslissing op bezwaar staat beroep open bij de Rechtbank Den Haag, sector Bestuursrecht. Daarnaast kan een verzoek om voorlopige voorziening worden ingesteld bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag.

2 Voorafgaande besluitvorming

De bezwaren hebben betrekking op het besluit van 9 november 2021 kenmerk 9999235510_99991065327.

3 Proces

Zie onder 1.

4 Participatie en rolneming

Dit besluit valt in het participatiekompas onder rechtmatig. Aangezien dit de uitvoering van een wettelijke taak betreft is participatie van derden niet van toepassing op dit besluit.

5 Communicatiestrategie

De publiekssamenvatting en het GS-voorstel worden gepubliceerd op de website van de Provincie. In de brief met de beslissing op bezwaar wordt dit aan Koole gemeld en worden het GS voorstel en de publiekssamenvatting als bijlagen meegestuurd.